

тимчасову неприцездатність громадян. Наказ N 455 від 13.11.2001 Міністерство охорони здоров'я України. Документ z1005-01, поточна редакція від 15.05.2020, підстава - z0391-20. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1005-01#Text>

Куц К.С.

Студентка Юридичного факультету
Національний авіаційний університет

Науковий керівник:

Ергард Наталія Миколаївна

кандидат медичних наук, доцент

професор кафедри кримінального права Юридичного факультету
Національний авіаційний університет

COVID-19 ДЛЯ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ

Дослідження даної теми наразі є дуже актуальним, оскільки саме заходи проти поширення смертельного вірусу Covid-19 в Україні вплинули на малий та середній бізнес як ніколи. Аналізуючи період карантину через призму підприємницької діяльності, ми зможемо дійти об'єктивного висновку щодо характеру ставлення держави до малого та середнього бізнесу.

Карантинні обмеження щодо підприємців були введені постановою Кабінету Міністрів України №215 від 16 березня 2020 року в порушення Конституції України, адже стаття 42 Конституції України визначає, що «кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом». Такі дії призвели до повного або часткового закриття підприємців. Статистика говорить, що з початку карантину закрилися 277 тисяч підприємців. Як наслідок, це призвело до збільшення безробітних. Незважаючи на те, що підприємницька діяльність була зупинена, нарахування податків і зборів не було припинено. Верховна Рада України скасувала нарахування податку на землю лише для великих підприємств, на які Постанова №215 не застосовується (цей збір відноситься до великого бізнесу, оскільки згідно Податкового Кодексу України платники єдиного податку не сплачують податок на землю), а орендну плату за землю не скасували.

Також варто зазначити, що сплату кредитів теж не скасували, а лише дозволили не сплачувати проценти, а тіло кредиту треба гасити вчасно. Дуже цікаво, але питання сплати єдиного податку за період нокдауну також не вирішено. У підприємців це податковий борг, який міститься в кабінетах платників та в відомостях розрахунків з бюджетом. Щодо єдиного соціального внеску, то його можливо було повернути до 01.08.2020 року по дуже складній процедурі та і не всю суму. Як наслідок – більше 70% підприємців не отримали компенсацію за простій від фонду зайнятості України. Також питання сплати орендної плати не було вирішено повністю: – орендну плату за комунальне та державне майно на період карантину скасовано; – орендну плату приватної власності було переведено в розстрочку.

Пільгові кредити, під назвою 5-7-9 %, які були створені нібито для можливості підприємцям вийти зі складної фінансової ситуації, було ускладнено настільки бюрократичними процедурами, що 15-20% підприємців відмовлялися від кредиту на етапі ознайомлення з умовами кредиту, а частка відмов з боку банків дорівнювала 70-75% від поданих заяв. Варто зазначити, що найбільшу частку у загальній сумі сплачених податків має саме податок на доходи фізичних осіб, а саме, місцеві бюджети фізичні особи-підприємці наповнюють від 50 до 90%.

На підставі вищевикладеного, можна дійти висновку, що держава в умовах карантину захищала лише великий бізнес і робила дуже мало, майже нічого, аби врятувати малий та середній бізнес. Протягом карантину всім відомо, що в умовах карантину ресторан Велюр працював, а звичайні ресторани – зачинені. Епіцентр, Ева, Простор, Нова Лінія працювали, а звичайні магазини – зачинені.

Список використаної літератури

1. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с.
2. Экономическая правда. Коронавирус VS бизнес половина предприятий продержится на карантине не более месяца: веб-сайт. URL: <https://www.epravda.com.ua/rus/publications/2020/04/2/658857/>

Лавренчук Марина Миколаївна
студентка Юридичного факультету
Національний авіаційний університет

Науковий керівник:
Ергард Наталія Миколаївна
кандидат медичних наук, доцент
професор кафедри кримінального права Юридичного факультету
Національний авіаційний університет

ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ

Зараз людство переживає часи, які деякі вчені називають третьою світовою війною, часи, коли влада йде на нові кроки, аби уповільнити просування вірусу, не дивлячись на те, що одними із жертв таких дій можуть стати права людини.

Конституцією України, а саме статтею 21, гарантується невідчужуваність і непорушність прав людини [2]. Така ж норма регламентується і Європейською Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, де вказується, що усі Договірні Сторони (в тому числі й Україна), гарантують кожному, хто перебуває під їхньою юрисдикцією, непорушність прав людини і основоположних свобод [3].

Проте, деякі визначені вітчизняними і міжнародними актами права не можуть носити абсолютного характеру і забезпечуватись без жодних винятків.

Як зазначає російська вчена Катерина Грецова, за можливістю обмеження права людини можна поділити на: права, які не підлягають обмеженню за жодних обставин (наприклад, право на життя, заборона катування); права, які підлягають обмеженню для забезпечення інтересів суспільства (наприклад, для збереження державної таємниці може обмежуватись свобода вираження поглядів); і такі права, які підлягають обмеженням виключно за умов надзвичайної ситуації, такої як війна чи техногенна катастрофа [1].

У статті 15 Європейської Конвенції вказано, що держава може відступити від своїх зобов'язань під час війни або іншої суспільної небезпеки, яка загрожує життю нації [3]. Такою надзвичайною ситуацією є і пандемія корона вірусу COVID-19, коли карантинні заходи обмежують певне коло прав людини.

Рекомендації по боротьбі з вірусом, які випустила Європейська комісія 18 березня 2020 р. них, пропонували закрити релігійні об'єкти, включаючи церкви і припинити всі публічні релігійні заходи. Такі дії можуть в певній мірі порушувати право на віросповідання, адже в деяких областях забороняються богослужіння, які передбачають присутність людей, прикладання до ікон, заборона входу в церкви тощо.

Також, під час гострого поширення коронавірусу на території України, владою було встановлено заборону на торгівлю певними товарами, а коло дозволених було вкрай обмеженим (дозволялись продукти харчування, ліки, паливо, корми, насіння). Такі заходи порушували право людини на здійснення підприємницької діяльності, яке закріплено у статті 42 Конституції України, що призвело до банкрутства більшості малого та середнього бізнесу [2].

Під час карантину також обмежується право на освіту. Майже усі навчальні заклади за вказівкою уряду перейшли на дистанційне навчання.

Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб» наділяє